

ສາລະບານ

		ໜ້າ
ພາກທີ I:	ຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການ	1
1.1	ຈຸດປະສົງ	1
1.2	ຫຼັກການຄວບຄຸມມົນລະພິດ	1
ພາກທີ II:	ປະເພດມົນລະພິດ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມມົນລະພິດ	2
2.1	ມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ	2
2.2	ມົນລະພິດທາງດິນ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ	3
2.3	ມົນລະພິດທາງນໍ້າ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ	3
2.4	ມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ	4
2.5	ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ພາກລັດ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດ	4
ກ.	ພາກລັດ	4
ຂ.	ພາກທຸລະກິດ	5
ຄ.	ປະຊາຊົນ	6
ພາກທີ III:	ການຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ	6
3.1	ການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ	6
3.2	ວິທີການຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ	6
ກ.	ການຄວບຄຸມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ	6
ຂ.	ການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ	7
ຄ.	ພັນທະ ຂອງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ	7
ງ.	ພັນທະ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ	7
ພາກທີ IV:	ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ການອອກໃບອະນຸຍາດ	9
4.1	ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ	9
4.2	ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດການປ່ອຍສານມົນລະພິດ	9
4.3	ຂັ້ນຕອນໃນການຄວບຄຸມການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ	11
4.4	ຂັ້ນຕອນການຂໍຂັ້ນທະບຽນການປ່ອຍສານມົນລະພິດ	11
ພາກທີ V:	ອົງການການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ໃນການຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ	12
5.1	ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ	12
1.	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ	12

2.	ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ນະຄອນ	13
3.	ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ	14
4.	ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ້ນ	15
5.	ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ	15
ພາກທີ VI:	ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານ	15
6.1	ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານດ້ວຍຕົນເອງ ຂອງ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ແລະ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ ທີ່ຕ້ອງການໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳລັບ ດຳເນີນໂຄງການຕາມຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 8056/ກຊສ ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013 ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້	15
6.2	ການປະຕິບັດໃນກໍລະນີສຸກເສີນ	16
6.3	ການລາຍງານ	16
ພາກທີ VII:	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ	17
7.1	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	17
7.2	ຜົນສັກສິດ 	17

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

0745
ເລກທີ /ກຊສ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ກຸມພາ 2015

ບົດແນະນຳ
ກ່ຽວກັບ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

- ອີງຕາມ ໝວດທີ 2 ໃນພາກທີ III ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 29/ສພຊ, ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012;
- ອີງຕາມ ດຳລັດ ຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 435/ນຍ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2011 ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການພົວພັນ, ປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ພາກລັດ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນເອກະພາບ ຊຶ່ງເປັນພັນທະ ຂອງ ແຕ່ລະພາກສ່ວນ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ທີ່ເປັນການຜັນຂະຫຍາຍບາງມາດຕາໃນພາກທີ III, ໃນພາກທີ VI, ໃນພາກທີ VIII ແລະ ໃນພາກທີ X ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ອອກບົດແນະນຳ:

ພາກທີ I
ຈຸດປະສົງ ແລະ ຫຼັກການ

1.1 ຈຸດປະສົງ

ເພື່ອປ້ອງກັນການສ້າງ, ຄວບຄຸມ ແລະ/ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດທີ່ບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນໄດ້ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຟູຜົນກະທົບໃຫ້ທັນສະພາບການເຮັດໃຫ້ປະລິມານມົນລະພິດ ຢູ່ໃນ ແກນຍອມຮັບ ແລະ ຫຼີກລ້ຽງການປ່ຽນແປງສະພາບເງື່ອນໄຂ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມໃນ ສປປລາວ.

1.2 ຫຼັກການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ປະກອບດ້ວຍຫຼັກການພື້ນຖານດັ່ງນີ້:

- 1) ການປ້ອງກັນເປັນຈຸດສຸມທຳອິດ, ການຫຼຸດຜ່ອນເປັນບຸລິມະສິດຮອງລົງມາ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຟູເປັນທາງເລືອກທີສາມ;

- 2) ຮັບປະກັນການອອກ ຫຼື ນຳໃຊ້ກົດໝາຍ;
- 3) ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ມາດຕະການທາງວິຊາການ;
- 4) ການຕິດຕາມການດຳເນີນງານ ແລະ ການຕິດຕາມການປ່ອຍມົນລະພິດ ຈາກບັນດາກິດຈະການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດຢ່າງທັນສະພາບການ;
- 5) ການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບ ທີ່ເກີດ ຫຼື ອາດເກີດຈາກມົນລະພິດ;
- 6) ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຜົນກະທົບທາງລົບ ຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ລະບົບນິເວດ;
- 7) ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ; ແລະ
- 8) ການສ້າງຈິດສຳນຶກ.

ພາກທີ II

ປະເພດມົນລະພິດ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

2.1. ມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ

ກ) ມົນລະພິດທາງອາກາດ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກີດຈາກການປ່ອຍສານເຄມີເປັນພິດ ແລະ/ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດ ສູ່ອາກາດ ຂອງ ແຕ່ລະປະເພດ ຂອງ ການປະກອບກິດຈະການໄດ້ແກ່ໂຮງງານອຸດສະຫະກຳ, ໂຮງງານໄຟຟ້າທີ່ໃຊ້ຖ່ານຫີນເປັນເຊື້ອໄຟ, ສະຖານທີ່ປະກອບກິດຈະການກໍ່ສ້າງ, ການຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ການກະສິກຳ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ ແລະ ກິດຈະການຕົວເມືອງ. ການຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບມົນລະພິດທາງອາກາດ ແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ບັນດາຕົວວັດແທກເປົ້າໝາຍ ເຊັ່ນ ທາດ CO, PM₁₀, TSP, SO₂, NO₂, Pb, Cu, As, Sb, Hg, Cl, H₂S, HCl, ແລະ/ຫຼື O₃ ຮັບປະກັນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ/ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດ ໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ປະກອບການຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ໃຫ້ຢູ່ໃນເງນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ.

ຂ) ບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ກໍ່ ຫຼື ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງອາກາດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງນີ້:

- 1) ຫ້າມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດອັນຕະລາຍ ອອກສູ່ອາກາດຢ່າງເດັດຂາດ;
- 2) ບັນດາບໍລິສັດ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆທີ່ມີໃນລາຍການ ຂອງ ຂໍ້ຕົກລົງລັດຖະມົນຕີ ວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເລກທີ 8056/ກຊສ ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013 ຕ້ອງແຈ້ງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
- 3) ບັນດາບໍລິສັດ ຫຼື ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ມີໃນລາຍການດັ່ງກ່າວ ແຕ່ມີຈຸດປະສົງປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ອອກສູ່ອາກາດ, ໃຫ້ຍື່ນຂໍອະນຸມັດເຖິງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຮັບການອະນຸຍາດປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ

- 4) ຜູ້ທີ່ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ຕ້ອງຕິດຕາມຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ຂອງສ່ວນປະກອບທາງອາກາດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດທາງອາກາດ ກ່ອນການປ່ອຍອອກສູ່ອາກາດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດທາງອາກາດ ບໍ່ເກີນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ຫຼື ບົດແນະນຳ;
- 5) ຜູ້ທີ່ກໍ່ມົນລະພິດ ຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕິດຕາມຄຸນນະພາບອາກາດ ໃນບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງ ທີ່ຖືເປັນພື້ນທີ່ສ່ຽງຕໍ່ມົນລະພິດ ຊຶ່ງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປລາວ ພິຈາລະນາວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີການຕິດຕາມກວດກາ; ແລະ
- 6) ການຕິດຕາມກວດກາ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຜ່ານການຮ່ວມມືກັບບັນດາທຸລະກິດອື່ນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດດຽວກັນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດທີ່ຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອເກັບກຳ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມວນຊົນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕິດຕາມກວດກາແມ່ນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ບັນດາຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃນເຂດດຽວກັນ.

2.2. ມົນລະພິດທາງດິນ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ

ກ. ມົນລະພິດທາງດິນ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກີດຈາກການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ສຳລັບ ຕັ້ງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ແບບຊະຊາຍ, ການນຳໃຊ້ສານເຄມີໃນອຸປະກອນໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງເອເລັກໂຕນິກ, ສານເຄມີຕົກຄ້າງຈາກວຽກງານກະສິກຳ, ພື້ນທີ່ເກັບມ້ຽນ ແລະ ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ເຄມີເປັນພິດ ທີ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ເພາະເປັນຂໍ້ຫ້າມໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຢູ່ໃນພາກທີ VIII ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ. ການຕິດຕາມກວດກາມົນລະພິດທາງດິນ ຕ້ອງມີການວາງແຜນເປັນໄປຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ຂຶ້ນກັບສະພາບການທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ປະກອບການພຽງຝ່າຍດຽວບໍ່ສາມາດປະຕິບັດການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄດ້.

ຂ. ບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກໍ່ ຫຼື ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງດິນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງນີ້:

- 1) ຫ້າມການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດລົງສູ່ດິນຢ່າງເດັດຂາດ; ແລະ
- 2) ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງດິນ ເນື່ອງຈາກທຸລະກິດການຄ້າ ຫຼື ກິດຈະການສາທາລະນະ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງສະເໜີຂໍອະນຸຍາດການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ເຖິງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

2.3. ມົນລະພິດທາງນ້ຳ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ

ກ. ມົນລະພິດທາງນ້ຳ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເກີດຈາກການປ່ອຍສານປົນເປື້ອນເບດເທິເລຍ ແລະ ສານເຄມີເປັນພິດອັນຕະລາຍ ຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດຫຼັກໃນແຕ່ລະປະເພດ ຂອງ ການປະກອບກິດຈະການໄດ້ແກ່ ຕຶກອາຄານ, ໂຮງແຮມ, ໂຮງໝໍ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສຳນັກງານທ້ອງຖານ, ຮ້ານຊັບພະສິນຄ້າ, ຕະຫຼາດ, ສະຖານທີ່ບໍລິການ, ຮ້ານອາຫານ, ໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ສະຖານທີ່ປະກອບກິດຈະການກໍ່ສ້າງ, ການກະສິກຳ ແລະ

ການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່. ການຕິດຕາມກວດກາມົນລະພິດທາງນໍ້າ ແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ຕົວວັດແທກເປົ້າໝາຍ ເຊັ່ນ ເບດເທີເລຍ ກຸ່ມ FCB, TCB, ສານ NH₃, BOD, DO, COD ແລະ ສານເຄມີປະເພດໂລຫະໜັກ ທີ່ ເປັນພິດຕິກຳຄ້າງ. ຮັບປະກັນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງນໍ້າ ແລະ/ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດ ໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຢູ່ໃນເກນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງ ແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ.

ຂ. ບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ກໍ່ ຫຼື ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງນໍ້າ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງນີ້:

- 1) ຫ້າມການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າໜ້າດິນ ຫຼື ແຫຼ່ງນໍ້າໃຕ້ດິນ ຢ່າງເດັດຂາດ; ແລະ
- 2) ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງນໍ້າ ເນື່ອງຈາກທຸລະກິດການຄ້າ ຫຼື ກິດ ຈະການສາທາລະນະທີ່ເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງມວນຊົນ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການຕ້ອງສະເໜີຂໍອະນຸຍາດ ໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເຖິງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະ ລິມານມົນລະພິດ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

2.4. ມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນ ແລະ ວິທີການຄວບຄຸມ

ກ. ມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນ ຕ້ອງຄວບຄຸມໃຫ້ຢູ່ໃນເກນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ມາດ ຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນ ກິດຈາກປະຕິກິລິຍາທາງເຄມີ, ສິ່ງລົບກວນປະເພດນີ້ ແມ່ນໃຫ້ຈັດເຂົ້າໃນປະເພດມົນລະພິດທາງອາກາດ; ມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນອື່ນ ເຊັ່ນ ສຽງ, ແສງ, ສີ ຄວາມ ສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ຕ້ອງຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ເກີນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ທີ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ ເພາະເປັນຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ຢູ່ໃນພາກທີ VIII ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ ເນື່ອງຈາກການຂົນສົ່ງໃນຕົວເມືອງໃຫຍ່, ສະໜາມບິນ, ສະຖານທີ່ບັນເທີງໃນຊຸມຊົນ, ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງ ແລະ ເຂດໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາ ເປັນຕົ້ນ.

ຂ. ບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນທຸລະກິດທີ່ກໍ່ ຫຼື ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງນີ້:

- 1) ຫ້າມການກະທໍາມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນ ແລະ ລະດັບຄວາມຮຸນແຮງຂອງມັນທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຢ່າງເດັດຂາດ; ແລະ
- 2) ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນ ເນື່ອງຈາກທຸລະກິດການຄ້າ ຫຼື ກິດຈະການສາທາລະນະ ທີ່ເປັນຄວາມຕ້ອງການຂອງມວນຊົນ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຕ້ອງສະເໜີຂໍ ອະນຸຍາດການປ່ອຍມົນລະພິດສິ່ງລົບກວນ ເຖິງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ເພື່ອພິຈາລະນາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍມົນລະພິດ ແລະ ລະດັບຄວາມຮຸນແຮງ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

2.5 ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ພາກລັດ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດ
ກ. ພາກລັດ:

- 1) ທົບທວນ ມາດຕະການຄວບຄຸມແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ໃນແຕ່ລະປະເພດ ຂອງ ການປະກອບກິດຈະການທີ່ກຳນົດໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ;
- 2) ທົບທວນ ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ໂດຍທຳມະຊາດ ແລະ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມການລະບາຍມົນລະພິດ ເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດປ່ອຍສູ່ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ທີ່ກຳນົດໂດຍເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ;
- 3) ພິຈາລະນາ ເຂດເປົ້າໝາຍບ່ອນເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ປະກອບການສົນໃຈດຳເນີນແຕ່ລະປະເພດ ຂອງ ການປະກອບກິດຈະການ;
- 4) ຕິດຕາມສະພາບການ ແລະ ແນວໂນ້ມ ການປ່ອຍມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ ແລະ/ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດສູ່ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ;
- 5) ຕິດຕາມກວດສອບ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ແລະ ສິ່ງລົບກວນ;
- 6) ກຳນົດທາງເລືອກ ແລະ ເງື່ອນໄຂຈຳເປັນດ້ານວິຊາການ ເພື່ອວາງແຜນປ້ອງກັນ ຫຼື ແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ ເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດປ່ອຍສູ່ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ;
- 7) ພິຈາລະນາ ຄຳຮອງຂໍຂັ້ນທະບຽນການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ/ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດ ສຳລັບເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ;
- 8) ພິຈາລະນາ ສ້າງຕັ້ງອົງກອນເປັນຜູ້ຕິດຕາມກວດກາ ຫຼື ວ່າຈ້າງອົງກອນພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດບໍລິການ ກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໄດ້ຮັບການຂັ້ນທະບຽນການປ່ອຍ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍມົນລະພິດ ເປັນຜູ້ຕິດຕາມກວດກາ;
- 9) ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບສານມົນລະພິດ ສຳລັບ ການຕິດຕາມກວດກາມົນລະພິດ ແລະ/ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ສະພາບມົນລະພິດໃຫ້ທົ່ວເຖິງ; ແລະ
- 10) ວາງແຜນຮອງຮັບ ເຫດການສຸກເສີນ.

ຂ. ພາກທຸລະກິດ:

- 1) ກຳນົດມາດຕະການຄວບຄຸມແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ ທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ໃນແຕ່ລະປະເພດ ຂອງ ການປະກອບກິດຈະການ;
- 2) ກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ແລະ ສິ່ງລົບກວນ ໂດຍທຳມະຊາດ ແລະ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມການປ່ອຍມົນລະພິດ ເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດອອກສູ່ອາກາດ, ດິນ ແລະ ນ້ຳ;
- 3) ກຳນົດເຂດເປົ້າໝາຍ ສຳລັບ ດຳເນີນການແຕ່ລະປະເພດ ຂອງການປະກອບກິດຈະການ;
- 4) ກຳນົດເຂດເປົ້າໝາຍຮອງຮັບສານມົນລະພິດ ທີ່ຖືກປ່ອຍຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດໃນແຕ່ລະປະເພດ ຂອງການປະກອບກິດຈະການ ເພື່ອຈຸດປະສົງເຈືອຈາງ ແລະ ຊົມຊັບ:

- 5) ສຶກສາ ແລະ ນຳເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີບຳບັດມາໃຊ້ໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ, ແລະ ສິ່ງລົບກວນ;
- 6) ຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບສານມົນລະພິດທາງອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳ ກ່ອນການລະບາຍໃຫ້ຢູ່ໃນເກນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ;
- 7) ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນບັນທຶກຄວາມເຂັ້ມຊັ້ນ ຂອງສານມົນລະພິດຕາມແຫຼ່ງກຳເນີດມົນລະພິດ ແລະ ເຂດໃກ້ຄຽງທີ່ເໝາະສົມ;
- 8) ຕິດຕັ້ງລະບົບຄວບຄຸມອາຍລະເຫີຍໃນຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ໃນສາງເກັບຮັກສາສານເຄມີວັດຖຸດິບ;
- 9) ນຳໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ;
- 10) ສ້າງຄວາມສາມາດຮອງຮັບການບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ;
- 11) ຂໍຂັ້ນທະບຽນການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ/ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດ;
- 12) ນຳໃຊ້ການບໍລິການບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດ ມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ; ແລະ
- 13) ດຳເນີນລະບົບການລາຍງານ ຜົນການວັດແທກຄຸນນະພາບສານມົນລະພິດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສິ່ງໃຫ້ໜ່ວຍງານຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄ. ປະຊາຊົນ

- 1) ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ ກັບໜ່ວຍງານພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ;
- 2) ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ;
- 3) ປ້ອງກັນຕົນເອງ ຈາກມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ ຈາກແຫຼ່ງກຳເນີດ;
- 4) ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ສຳລັບ ໜ່ວຍງານທີ່ປະຕິບັດຮັບມືເຫດການສຸກເສີນ ກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ/ອຸປະຕິໄພ ກ່ຽວກັບມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ;
- 5) ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຈາກເຫດການສຸກເສີນ ກໍລະນີເກີດອຸປະຕິເຫດ/ອຸປະຕິໄພ ກ່ຽວກັບມົນລະພິດເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ; ແລະ
- 6) ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ສຳລັບ ການສຶກສາວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນມົນລະພິດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ.

ພາກທີ III

ການຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ

3.1 ການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ

ການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ ຈາກແຫຼ່ງປ່ອຍໜຶ່ງ ຫຼື ຈາກການລວມເຂົ້າກັນ ຂອງຫຼາຍໆແຫຼ່ງປ່ອຍອອກສູ່ ອາກາດ, ດິນ, ນ້ຳໃນພື້ນທີ່ດຽວກັນ ຫຼື ສູ່ພື້ນທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ໆກັນ, ບັນດາຜູ້ປ່ອຍຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ຫຼື ປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ຢູ່ໃນເກນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ.

3.2 ວິທີການຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ

ກ. ການຄວບຄຸມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ

ບຸກຄົນ, ຄົວເຮືອນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກໍ່ ຫຼື ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການດັ່ງນີ້:

- 1) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳ ກະສິກຳ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຕົ້ນ ຫຼື ອື່ນໆ ຕ້ອງສະເໜີຂໍອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;
- 2) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳ ກະສິກຳ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຕົ້ນ ຫຼື ອື່ນໆ ຕ້ອງຄວບຄຸມປະລິມານມົນລະພິດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງ ສານມົນລະພິດທີ່ປ່ອຍອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ; ແລະ
- 3) ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດອອກສູ່ອາກາດ, ດິນ ແລະ ນໍ້າ ໃນ ລະຫວ່າງ ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນການຜະລິດ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃຫ້ການບໍລິ ການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ຕ້ອງຄວບຄຸມປະລິມານມົນລະພິດ ທີ່ຄາດວ່າຈະປ່ອຍຕາມແຜນຄວບ ຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ເອົາເຂົ້າໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ (ຜຄຕສ) ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ (ECC).

ຂ. ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ

ລັດຖະບານ ຂອງ ສປປລາວ ເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນບັນດາເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ບັນດາຜູ້ດຳເນີນ ທຸລະກິດທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດຕ້ອງຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ ໃນການປັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ຊຶ່ງ ສາມາດ ນຳໃຊ້ໄດ້ງ່າຍໃນສະພາບເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ຂອງ ສປປລາວ ເຂົ້າໃນຂະບວນການອຸດສາຫະກຳ, ກະສິ ກຳ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເປັນຕົ້ນ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເພື່ອເປັນການຮັກສາປະລິມານມົນລະພິດ ທີ່ປ່ອຍ ຈາກແຫຼ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຍອມຮັບໄດ້ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ດີ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ຍືນຍົງ.

ຄ. ພັນທະ ຂອງ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕ້ອງຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບດັ່ງນີ້:

- 1) ໃນກໍລະນີທີ່ພວກກ່ຽວມີພັນທະໃນການສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (EIA) ຫຼື ບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (IEE) ເພື່ອໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ (ECC), ພວກກ່ຽວຕ້ອງປະເມີນປະລິມານມົນ ລະພິດ ທີ່ຄາດວ່າຈະປ່ອຍອອກສູ່ນໍ້າ, ອາກາດ ແລະ ດິນ ເຂົ້າໃນບົດລາຍງານ EIA ຫຼື IEE;

- 2) ເຊື່ອມສານແຜນຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເຂົ້າໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
- 3) ລາຍງານປະລິມານມົນລະພິດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງສານມົນລະພິດທີ່ປ່ອຍສູ່ນ້ຳ, ອາກາດ ແລະ ດິນ ໃຫ້ແກ່ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ປະຈຳປີ ຫຼື ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໃນການອະນຸຍາດ;
- 4) ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປັບປຸງໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງແຜນຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເຊັ່ນດຽວກັນ.
- 5) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ບັນດາຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດມົນລະພິດຕ້ອງຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ ມີພັນທະຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄວບຄຸມການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ດັ່ງໃນລະບຽບການສະເພາະກຳນົດ.

ງ. ພັນທະ ຂອງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ດັ່ງນີ້:

- 1) ກອງປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ (ECC) ອີງຕາມບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ລວມເຖິງ ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ ໂດຍລະບຸເງື່ອນໄຂສະເພາະ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ແກ່ການຫຼຸດຜ່ອນສານມົນລະພິດຕົກຄ້າງ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທັງເປັນການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຜະລິດທີ່ສະອາດ;
- 2) ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຈຸດປະສານງານ ລະຫວ່າງ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ໃນການຊຸກຍູ້ບັນດາເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ບັນດາຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກຳໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທີ່ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດໃນການປັບ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ, ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານວິທະຍາສາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຂະຫຍາຍຂອບເຂດວຽກງານ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດຈາກບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນທຸລະກິດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
- 3) ກົມສິ່ງເສີມຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຊຸກຍູ້, ສິ່ງເສີມ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມມົນລະພິດ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ;
- 4) ສະຖາບັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເກັບຕົວຢ່າງມົນລະພິດ ແລະ ວິໄຈຄຸນນະພາບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະມົນລະພິດ;
- 5) ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ມີໃນລາຍການ ຂອງ ຂໍ້ຕົກລົງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເລກທີ 8056/ກຊສ ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013, ທີ່ກຳໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດບໍ່ມີພັນທະໃນການສ້າງ

ແຜນຄວບຄຸມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ ໃນຊ່ວງໄລຍະການສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (EIA) ຫຼື ບົດລາຍງານການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ (IEE) ແຕ່ພວມປ່ອຍ ຫຼື ກຳລັງຈະປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອະນຸຍາດການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ພາກທີ IV

ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ການອອກໃບອະນຸຍາດ

4.1. ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ

ອີງຕາມມາດຕາ 42 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ ເລກທີ 29/ສພຊ ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ 2012: ການອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ຕາມມາດຕະຖານການປ່ອຍຊຶ່ງຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດໂດຍສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ປະເພດການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການພັດທະນາທີ່ມີການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍປະລິມານມົນລະພິດ ຈາກຂະບວນການທາງເຄມີ ແລະ ຂະບວນການທາງກາຍຍະພາບ ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດໃນການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ດ້ວຍສອງກໍລະນີດັ່ງນີ້:

ກ. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ຕ້ອງແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວັດຖຸດິບໃນໄລຍະ ສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ ທຳມະຊາດ(EIA) ແລະ/ຫຼື ໄລຍະການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ(IEE), ຊຶ່ງລວມມີ:

- 1) ບັນຊີລາຍການ ສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ຄອບຄອງ (ໂຕນຕໍ່ປີ);
- 2) ປະລິມານ ສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ຜະລິດຂຶ້ນ (ໂຕນຕໍ່ປີ);
- 3) ປະລິມານ ສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ໃຊ້ (ໂຕນຕໍ່ປີ);
- 4) ປະລິມານ ສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ອາດເຫຼືອຕາມບັນຊີ ຂອງປີຜ່ານມາ (ໂຕນ) ເຊັ່ນ ວັນທີ 1 ມັງກອນ;
- 5) ປະລິມານ ສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ຊື້ໃນປີປະຈຸບັນ (ໂຕນຕໍ່ປີ);
- 6) ປະລິມານ ສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ອາດເຫຼືອຕາມບັນຊີ ເມື່ອສິ້ນສຸດປີປະຈຸບັນ(ໂຕນ) ເຊັ່ນ 31 ທັນວາ; ແລະ/ຫຼື
- 7) ປະລິມານ ສານເຄມີປະສົມ ທີ່ຍັງເຫຼືອຕາມບັນຊີ ຂອງ ປີທີ່ຜ່ານມາ (ໂຕນ) ເຊັ່ນ ວັນທີ 1 ມັງກອນ;
- 8) ປະລິມານ ສານເຄມີປະສົມ ທີ່ຊື້ໃນປີປະຈຸບັນ (ໂຕນຕໍ່ປີ);
- 9) ປະລິມານ ສານເຄມີປະສົມ ທີ່ອາດເຫຼືອ ຕາມບັນຊີເມື່ອສິ້ນສຸດປີປະຈຸບັນ(ໂຕນ) ເຊັ່ນ 31 ທັນວາ; ແລະ

10) ລາຍງານຜະລິດຕະພັນຂ້າງຄຽງ (By-products) ທີ່ເປັນພິດ ແລະ ບໍ່ນຳໃຊ້ຄືນໃໝ່.

ຂ. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງ ຫຼື ບໍ່ສາມາດແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ 1) ຫາ ຂໍ້ 10) ຂອງ ວັກ ກ ຂອງ ຂໍ້ 4.1 ໃນໄລຍະສ້າງບົດລາຍງານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ ແລະ

ທຳມະຊາດ(EIA) ແລະ/ຫຼື ໄລຍະການສຶກສາເບື້ອງຕົ້ນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ(IEE) ສຳລັບ ປະເພດ ການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການພັດທະນາ ທີ່ມີການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ປະລິມານ ມົນລະພິດ ຈາກຂະບວນການທາງເຄມີ ແລະ ທາງກາຍຍະພາບ, ພວກກ່ຽວຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ຂໍ້ 1) ຫາ ຂໍ້ 10) ຂອງ ວັກ ກ ຂອງ ຂໍ້ 4.1 ສາກ່ອນ ຈຶ່ງຈະສາມາດເລີ່ມດຳເນີນຂະບວນການຜະລິດໄດ້.

4.2 ຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດການປ່ອຍສານມົນລະພິດ

ອີງຕາມມາດຕາ 43 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບປັບປຸງ ໃບ ອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ມີອາຍຸ 2 ຫາ 5 ປີ ຕາມແຕ່ລະປະເພດໂຄງການ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້ບົນ ພື້ນຖານການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂ ຕາມໃບອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ທີ່ພິຈາລະນາໂດຍກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງດັ່ງນີ້:

- 1) ສຳລັບໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ມີການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ໃນຂະນະດຳເນີນການຜະລິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະແຈ້ງການໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ສືບຕໍ່ດຳເນີນກິດຈະການຂອງຕົນ ໂດຍສຳເນົານຳສິ່ງພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ;
- 2) ສຳລັບ ໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ມີການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ໃນຂະນະດຳເນີນການຜະລິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບ ການສ້າງແຜນຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະ ພິດໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນ 90 ວັນລັດຖະການ ແລະ ດຳເນີນການເສຍຄ່າປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ ທີ່ ເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ ດັ່ງໃນລະບຽບການຈະໄດ້ກຳນົດສະເພາະ, ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການນັ້ນຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 92, 93, 94, 95, 96 ແລະ 97 ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບ ປັບປຸງ;
- 3) ແຜນຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ລວມມີ ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂເຫດການສຸກເສີນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕ້ອງຖືກທົບທວນ ແລະ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ພາຍໃນບໍ່ເກີນ 60 ວັນລັດຖະການ ໂດຍກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມ ທັງແຈ້ງຜົນການພິຈາລະນາ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການຊາບຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອປະຕິບັດ.

ສຳລັບ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ກຳລັງເຄື່ອນໄຫວ ການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການ ດຳເນີນໂຄງການ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ກ່ອນການບັງຄັບໃຊ້ບົດແນະນຳ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ ແຮ່, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການບໍລິການ, ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ທີ່ມີຈຸດເປົ້າໝາຍເປັນບ່ອນ ດຳເນີນໂຄງການ ຫຼື ກິດຈະການ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ບັນດາແຂວງທົ່ວປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບັນຊີ ລາຍການສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ເປັນວັດຖຸດິບ ແລະ ປະລິມານ ດັ່ງລາຍລະອຽດທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ 17

ຫາ ຂໍ້ 10 ຂອງ ວັກ ກ ໃນຂໍ້ 4.1 ຂອງບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດທ້ອງຖິ່ນຕົນ ເພື່ອສັງລວມ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີທີ່ ຕ້ອງການຄວບຄຸມ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃນ 90 ວັນລັດຖະການ ຫຼັງຈາກບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດໃນການບັງຄັບໃຊ້;

4.3 ຂັ້ນຕອນໃນການຄວບຄຸມການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ ເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນທີ່ຕ້ອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານ ມົນລະພິດ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃບອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ໃຫ້ ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:

- 1) ຂໍຂຶ້ນທະບຽນການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍປະລິມານມົນລະພິດ;
- 2) ປະຕິບັດຕາມໃບອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ດັ່ງໃນລະບຽບການ ກຳນົດສະເພາະ;
- 3) ດຳເນີນການປະເມີນຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ແຈ້ງລາຍງານປະລິມານມົນລະພິດ ທີ່ຈະປ່ອຍອອກສູ່ ອາກາດ, ດິນ ແລະ ນ້ຳ ໃຫ້ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງປົກກະຕິ;
- 4) ຄວບຄຸມການປ່ອຍປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ຢູ່ໃນເກນຄຳມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ/ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ;
- 5) ສ້າງແຜນຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;
- 6) ປະຕິບັດການເສຍຄ່າປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ດັ່ງໃນລະບຽບການກຳນົດ ສະເພາະ; ແລະ
- 7) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການຄວບຄຸມສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ທີ່ຈະປ່ອຍອອກສູ່ ອາກາດ, ດິນ ແລະ ນ້ຳ ເປັນໄປຕາມແຜນຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດກຳນົດ.

4.4 ຂັ້ນຕອນການຂໍຂຶ້ນທະບຽນການປ່ອຍສານມົນລະພິດ

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການ ເຊັ່ນ: ອຸດ ສາຫະກຳ, ກະສິກຳ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຫຼື ກິດຈະການອື່ນ ທີ່ຕ້ອງການຂໍຂຶ້ນທະບຽນການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍມົນລະພິດ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ແຈ້ງລາຍການປະເພດສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ເກັບໄວ້ໃນ ສະຖານທີ່ປະກອບກິດຈະການ;
- 2) ຄິດໄລ່ປະລິມານສານເຄມີທີ່ເກັບໄວ້;
- 3) ແຈ້ງຈຸດປ່ອຍສານເຄມີ ຫຼື ສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ທີ່ນຳອອກອາກາດສະຖານທີ່ ປະກອບກິດຈະການ;
- 4) ປະເມີນປະລິມານການປ່ອຍສານເຄມີ ຫຼື ສານມົນລະພິດ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍມົນລະພິດ; ແລະ
- 5) ສົ່ງບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍ ໃຫ້ ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ພາກທີ V

ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ໃນການຄຸ້ມຄອງປະລິມານມົນລະພິດ

5.1 ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ

ເພື່ອດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ, ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ;

1.1 ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ທັງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄົ້ນຄ້ວາ ກຳນົດນະໂຍບາຍ, ວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;

1.2 ສ້າງນິຕິກຳ, ບົດແນະນຳລວມທັງປຶ້ມຄູ່ມືດ້ານວິຊາການຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບຂະບວນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

1.3 ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

1.4 ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພາກທຸລະກິດທີ່ປະກອບການອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ກິດຈະການທີ່ມີຫຼາຍຜູ້ນຳສ່ວນ ສ້າງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບ ການວິໄຈທີ່ມີຄຸນນະພາບມາດຕະຖານສາກົນ;

1.5 ພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນພາກທຸລະກິດ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂສຳຄັນດັ່ງນີ້:

1.5.1. ລາຍງານຂໍ້ມູນ ທີ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ສັດຊື່;

1.5.2. ໄຈ້ແຍກວິທີການວິໄຈ ທີ່ຈະຖືກໃຊ້;

1.5.3. ມີລະບົບການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ການຄວບຄຸມນະພາບ(QA/QC);

1.5.4. ມີຕ້ອງໄສ້ ຂອງຂໍ້ບັງຄັບໃນການຮັກສາຄວບຄຸມ;

1.5.6. ມີລະບຽບການຢັ້ງຢືນທ້ອງວິໄຈ ແລະ ການວິໄຈ;

1.5.7. ມີນັກວິຊາການທີ່ມີປະສົບການ ໃນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;

1.5.8. ມີທຶນ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ; ແລະ

1.5.9. ມີຈັນຍາບັນດ້ານມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ;

1.6 ສ້າງຄວາມອາດສາມາດດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ພະນັກງານ ຂອງ ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານ

ມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເພື່ອລາຍງານສະພາບການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

- 1.7 ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃນ ສປປ ລາວ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
- 1.8 ເປັນໃຈກາງ ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ/ນະຄອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;
- 1.9 ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການ ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;
- 1.10 ພິຈາລະນາ ແລະ ດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດຕາມ ຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງໂດຍ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນຕາມວິທີການ ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຫຼັກ ການວິທະຍາສາດ;
- 1.11 ສ້າງບັນຊີສານເຄມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ບັນຊີແຫຼ່ງມົນລະພິດ ສຳລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;
- 1.12 ໝູນໃຊ້ມາດຕະຖານດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອລົງມືປະຕິບັດຕົວຈິງໃນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານ ມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ທີ່ເປັນຂະບວນການໄລຍະຍາວ;
- 1.13 ສ້າງຄູຝຶກ ເພື່ອປະສິດທິພາບ ຂອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້;
- 1.14 ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືພາຍໃນ ແລະ ສາກົນ ລວມທັງພາກເອກະຊົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ປະກອບກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ; ແລະ
- 1.15 ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ອອກຄຳສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ ມົນລະພິດ.

2. ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ນະຄອນ;

- 2.1. ເປັນໃຈກາງ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອຄຸ້ມ ຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ຈາກໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການ ຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
- 2.2. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງ, ລະບຽບການ, ບົດແນະນຳ ລວມທັງຄູ່ມືດ້ານ ວິຊາການຕ່າງໆ ໃນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ຈາກ ໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ໃນຂົງເຂດທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
- 2.3. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ກຊສ ໃນການລົງສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໃນຂອບເຂດ ແຂວງ, ນະຄອນ ກ່ຽວກັບສະພາບການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເພື່ອດຳເນີນຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;
- 2.4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ

- 2.5. ສຶກສາ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເພື່ອສ້າງຈິດສໍານຶກໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນ ແຂວງ, ນະຄອນ;
- 2.6. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ຂອງ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ;
- 2.7. ຮັບຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນແຂວງ, ນະຄອນ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ;
- 2.8. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ແລະ ສ້າງບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ລວມມີການກຳນົດວິທີການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ, ບຸລະນະພື້ນຟູສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ທ່າແຮງປົ່ມຊ້ອນ ຂອງ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ; ແລະ
- 2.9. ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ;

ເປັນໃຈກາງ ໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດໃນຂັ້ນຂອງຕົນ;

- 3.1 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ຄຳສັ່ງ, ບົດແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນເທິງທັດຕົນວາງອອກ;
- 3.2 ເປັນໃຈກາງ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການລົງສຳຫຼວດເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນຂອບເຂດເມືອງ/ເທດສະບານຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບສະພາບມົນລະພິດ ເພື່ອດຳເນີນຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ;
- 3.3 ເປັນເຈົ້າການ ຄວບຄຸມ, ຕິດຕາມກວດກາ, ແກ້ໄຂ ບັນດາກິດຈະການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃນຂັ້ນເມືອງ;
- 3.4 ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງມົນລະພິດ, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ດ້ານວິຊາການໃນການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆພາຍໃນເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ;
- 3.5 ປຶກສາຫາລື ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ ຮ່ວມກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ;

- 3.6 ຮັບຄຳສະເໜີ, ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ;
  - 3.7 ສະເໜີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ບັບປຸງ, ດັດແກ້, ໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບອັນບໍ່ດີຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ; ແລະ
  - 3.8 ເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາມົນລະພິດ ພ້ອມທັງລາຍງານສະພາບມົນລະພິດເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ ຢ່າງປົກກະຕິ.
4. ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
- 4.1. ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ລວມທັງອົງການປົກຄ້ອງທ້ອງຖິ່ນ ຂອງ ຂະແໜງການເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າຮ່ວມການຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ; ແລະ
  - 4.2. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມວິຊາການ ແລະ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ເພື່ອກຳນົດມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາມົນລະພິດ ທີ່ທຸກພາກສ່ວນສັງຄົມພວມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ.
5. ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ
- ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບດັ່ງນີ້:
- 5.1 ບຳບັດ ກ່ອນປ່ອຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ຢູ່ໃນເກນທີ່ສາມາດຮັບໄດ້ ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມການດຳເນີນການອອກສູ້ພື້ນທີ່ເປົ້າໝາຍຮອງຮັບໄດ້ແກ່: ໜອງບຶງທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ, ທົ່ງນາ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳລຳເຊເປັນຕົ້ນ;
  - 5.2 ເກັບມ້ຽນ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ໃຫ້ຖືກຫຼັກວິຊາການ;
  - 5.3 ຄວບຄຸມການຫຼັກລອບນຳເຂົ້າສານເຄມີ ຫຼື ສານມົນລະພິດມາໃຊ້ໃນກິດຈະກຳ ທີ່ຜິດວັດຖຸປະສົງ; ແລະ
  - 5.4 ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມດຳເນີນຂະບວນການຜະລິດ ທີ່ຫຼຸດການໃຊ້ວັດຖຸດິບ ແລະ ພະລັງງານ, ຫຼຸດການເກີດສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ;

ພາກທີ VI

ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານ

- 6.1 ການຕິດຕາມ ແລະ ການລາຍງານດ້ວຍຕົນເອງ ຂອງ ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດ ແລະ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ເກີດຈາກສານເຄມີເປັນພິດ ທີ່ຕ້ອງການໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳລັບ ດຳເນີນ

ໂຄງການຕາມ ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 8056/ກຊສ ລົງວັນທີ 17 ທັນວາ 2013 ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 1) ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດມີພັນທະ ໃນການບັນທຶກສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານ ມົນລະພິດ ພ້ອມທັງມາດຕະການຄຸ້ມຄອງສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດທີ່ຕົນສ້າງຂຶ້ນ;
- 2) ລວບລວມບົດບັນທຶກ ສຳລັບ 1 ປີ ແລະ ນຳສົ່ງໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ ປ່ອຍສານມົນລະພິດ;
- 3) ການບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານ ຄວນລວມເອົາບັນດາຂໍ້ມູນ ທີ່ອາດບໍ່ທັນໄດ້ແຈ້ງໃນແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ອນອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມຄື:
  - 3.1 ແຈ້ງຊື່ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ເກີດ ຂອງ ສານມົນລະພິດ;
  - 3.2 ແຈ້ງປະລິມານ ຂອງ ສານມົນລະພິດເປັນ ກິໂລກຼາມ ຫຼື ໂຕນຕໍ່ປີ;
  - 3.3 ຄຸນລັກສະນະດ້ານກາຍະພາບ: ທາດແຂງ, ທາດແຫຼວ ຫຼື ທາດອາຍ;
  - 3.4 ສານມົນລະພິດສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ເປັນອົງຄະທາດ ຫຼື ອະນົງຄະທາດ;
  - 3.5 ບອກລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບຄຸນລັກສະນະ ຂອງ ສານມົນລະພິດ;
  - 3.6 ບອກລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບວິທີການຄວບຄຸມ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ບຸລະນະ ພື້ນຟູ; ແລະ
  - 3.7 ແຈ້ງຊື່ຂອງຜູ້ດຳເນີນການ.

ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະອອກລະບຽບການສະເພາະ ໃນການອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ພາກອຸດ ສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ກິດຈະການທີ່ມີຫຼາຍຫຸ້ນສ່ວນ. ສຳລັບ ການຈ່າຍຄ່າທຳນຽມໃນການຕິດຕາມ ກວດກາແມ່ນຂຶ້ນກັບຂະໜາດ ແລະ ຄວາມອາດເປັນໄປໄດ້ ຂອງ ຜົນກະທົບ ຂອງບັນດາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຮອງຮັບ.

6.2 ການປະຕິບັດໃນກໍລະນີສຸກເສີນ

ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງສູນ ກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງພາກເອກະຊົນ ແລະ ປະຊາຊົນ ກຳນົດເຂດຄວບຄຸມມົນລະພິດ ເນື່ອງຈາກ ເຫດການອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການສຸກເສີນທີ່ສ້າງມົນລະພິດທາງອາກາດ, ຫຼື ທາງນ້ຳ ຫຼື ທາງດິນ ທີ່ຮ້າຍ ແຮງປົນເປື້ອນ ແລະ ຕົກຄ້າງສະສົມ, ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ບໍ່ໃຫ້ມົນລະພິດກະຈາຍອອກສູ່ວົງກ້ວາງ, ເກັບກຳ ຕົວຢ່າງທາງດ້ານພິຊິກຈາກສະຖານທີ່ເກີດເຫດ, ກຳນົດວິທີທາງບັນເທົາ, ແກ້ໄຂ, ແລະ ພື້ນຟູ.

ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ຈະມີສິດໃນການຢຸດສະຫຼັກ/ຍົກເລີກບັນດາກິດຈະກຳ ຂອງໂຄງການ ລົງທຶນ ບໍ່ແມ່ນການດຳເນີນງານທັງໝົດ ຂອງໂຄງການລົງທຶນ ໂດຍພົວພັນ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການທີ່ເປັນຜູ້ ອະນຸຍາດການລົງທຶນໃຫ້ດຳເນີນການຍົກເລີກ ຫຼື ຢຸດສະຫຼັກການດຳເນີນງານທັງໝົດ ຂອງ ໂຄງການ ລົງທຶນ.

6.3 ການລາຍງານ

ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕິດຕາມກວດກາ ປະເມີນ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນ ໄຫວ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ທຸກໆ 3 ປີ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ຖ້າມີເຫດການອຸປະຕິເຫດ ຫຼື ເຫດການສຸກເສີນ ທີ່ພົວພັນກັບບັນຫາມົນລະພິດທາງອາກາດ, ນໍ້າ ແລະ ດິນ ທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຢ່າງຮຸນແຮງ, ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ສົມທົບ ກັບຜູ້ປະກອບກິດຈະການນັ້ນໆ ຕ້ອງເຮັດລາຍງານສະເພາະ ພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ ນັບຕັ້ງແຕ່ຮັບຮູ້ເຫດການ ເຫຼົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຊາບຢ່າງທັນການ.

ເຈົ້າຂອງໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບກິດຈະການທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດ ຫຼື ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດທາງນໍ້າ, ທາງດິນ ແລະ ທາງອາກາດ ຕ້ອງສ້າງ ແລະ ນຳສິ່ງບົດລາຍງານເປັນແຕ່ລະໄລຍະເວລາ ເຊັ່ນ: ປະຈຳເດືອນ, ປະຈຳໄຕມາດ, ປະຈຳ 6 ເດືອນ ແລະ ປະຈຳປີຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ອຍສານມົນລະພິດ ໃຫ້ ອົງການຄວບຄຸມມົນລະພິດໃນແຕ່ລະຂັ້ນ;

ບົດລາຍງານຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຄື:

- 1) ຄວາມຄືບໜ້າ,
- 2) ການລະເມີດ ແລະ ຄວາມບົກຜ່ອງ;
- 3) ຜົນການຕິດຕາມກວດກາດ້ວຍຕົນເອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດ ສານມົນລະພິດ ລວມທັງປະລິມານມົນລະພິດກ່ອນລະບາຍອອກສູ່ອາກາດ, ດິນ ແລະ ນໍ້າ; ແລະ
- 4) ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຜູ້ປະກອບການພົບພໍ້ ໃນໄລຍະການປະຕິບັດມາດຕະການບຳບັດ ແລະ ກຳຈັດ ສານມົນລະພິດ ແລະ ປະລິມານມົນລະພິດ ພ້ອມທັງສະພາບອື່ນໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ;

ພາກທີ VII

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນສັກສິດ

7.1 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມອບໃຫ້ກົມຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

7.2 ຜົນສັກສິດ

ບົດແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ສັດຖະມົນຕີວ່າການ
ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

